

LECTORI SALUTEM!

A közigazgatás-tudománynak és a jogtudománynak vannak olyan klasszikusnak tekinthető témakörei, amelyek látszólag már nem hordoznak magukban újdonságot kiforrottságuk miatt, azonban részint a jogszabályok változása, részint új szempontok és a világ globális fejlődése további vitákat, eszmecseréket generálnak, amire jó példa Fazekasné Pál Emese tanulmánya, ami a törvényességi felügyelet felől közelít az irányítás, felügyelet és ellenőrzés triászához. Meglátása szerint a helyi önkormányzatok feletti kontroll, ellentétben a nyugat-európai megoldásokkal, egyre inkább a centralizáció irányába mutat, arra kíván rámutatni e cikk, hogy a felügyeleti kontrollt átlépve a felügyeleti rendszer elemei már-már az irányítás felé mutatnak.

A második tanulmány szerzője Alekszandr Dugin politikafilozófiai munkásságát kívánja összefoglalni. Az orosz tudós eszmeiségének középpontjában az úgynevezett multipoláris világrend áll, amely magában foglalja a pánszlávizmust, az eurázsiai mozgalom különféle változatait, német konzervatív eszméket, valamint a modern geopolitika ideológiáját. A cikk célkitűzése, hogy objektív értékítéletet alkosson e filozófus gondolatiságáról, felhasználva annak gyökereit képező munkákat, illetve az azokban lévő megállapításokat.

E lapszámunkban is találunk jogtörténeti témájú írást: az 1870. évi XLII. törvénycikk jelentős mérföldköve volt a rendi kor közigazgatásából egy modernebb, a korabeli európai országok jogrendszeréhez jobban közelítő, egyúttal a magyar sajátosságokat részben megőrző rendszer megalkotásához. Az új jogintézmények bevezetése, illetve a meglévők jelentős reformja kisebb-nagyobb ellenállásokba ütközött, eltérő jogszabály-értelmezés miatt egyes vármegyékben, amellyel kapcsolatos vita kibontása rendkívül értékes levéltári kutatáson alapul. A belügyminisztériumi iratok közül elsősorban az egyes vármegyéknek a szolgabírói hivatal létrehozásával összefüggő tervezeteit vizsgálta.

A tanulmányok sorában jelenik meg az Európai Unió tisztviselőire vonatkozó közszolgálati szabályozásról és az úgynevezett közvetlen végrehajtás új tendenciájáról szóló közlemény. A közvetlen végrehajtás erősödése jelenti azt a folyamatot, amelynek keretében a végrehajtási deficitre reagálva az Unió saját jogát egyre inkább saját apparátusa révén kívánja végrehajtani.

A további írások is hűen tükrözik azokat a kihívásokat, lehetőségeket, amelyekkel napjaink közigazgatásának és jogtudományának szembe kell néznie, illetve amelyekkel élni lehet, valamint olyan nemzetközi kitekintéseket is olvashatunk, amelyek érdekes adalékuul szolgálhatnak egyes jogintézmények újragondolása kapcsán. A közigazgatási szakirodalom iránt érdeklődő olvasók különös figyelmébe ajánlom Koi Gyula és Nagy Péter közleményét.

Pro Publico Bono!

Kiss György
a szerkesztőbizottság elnöke